

Examining the Role of Scientific Authority of Sports Management Journals in the Sports Policy-Making Process: Impact Analysis and Strategies

Salman. Rasoolidoost¹, Seyyed Abbas. Biniiaz^{*2}, Mehdi. Naderinasab³

¹ Ph.D student of Sport Management , Department of Physical Education and Sport Sciences, Qazvin Branch, Islamic Azad University, Qazvin, Iran

² Assistant Professor of Sport Management , Department of Physical Education and Sport Sciences, Qazvin Branch, Islamic Azad University, Qazvin, Iran

³ Assistant Professor of Sport Physiology, Department of Physical Education and Sport Sciences, Qazvin Branch, Islamic Azad University, Qazvin, Iran

* Corresponding author email address: Abbas.biniiaz1351@gmail.com

Article Info

Article type:

Review Article

How to cite this article:

Rasoolidoost, SR., Biniiaz, S.A., & Naderinasab, M. (2024). Examining the Role of Scientific Authority of Sports Management Journals in the Sports Policy-Making Process: Impact Analysis and Strategies. *Journal of Technology in Entrepreneurship and Strategic Management*, 3(2), 268-283.

© 2024 the authors. Published by KMAN Publication Inc. (KMANPUB), Ontario, Canada. This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) License.

ABSTRACT

The objective of this study is to examine the role of the scientific authority of sports management journals in the sports policy-making process in Iran. The study aims to identify the impact of reputable academic journals on sports policy, the challenges and obstacles in the communication between these journals and policymakers, and to propose strategies to improve the policy-making process. This research was conducted using a descriptive-analytical approach with a literature review methodology. Data were collected through the examination of credible scientific sources, articles published in national and international journals, and analysis of related research findings. The study aimed to explore the role of scientific authority in sports policy-making in Iran by analyzing content and reviewing relevant literature. The findings indicate that reputable scientific journals can significantly influence sports policy-making. However, in Iran, several barriers, including ineffective communication between scientific journals and policymakers, cultural and managerial obstacles, and insufficient use of scientific knowledge in policy formulation, have reduced the impact of these journals. The results also show that strengthening the interaction between universities and governmental bodies, developing scientific networks, and enhancing international collaborations can help improve the sports policy-making process in Iran. The scientific authority of sports management journals plays a crucial role in enhancing the quality and efficiency of sports policy-making in Iran. However, to better utilize these academic resources, existing barriers must be addressed, and communication between researchers and policymakers must be strengthened. It is recommended that further research be conducted on the challenges of sports policy-making in Iran to provide suitable strategies for improving these processes.

Keywords: *Scientific authority, sports policy-making, academic journals, sports management, Iran, policy-making challenges.*

EXTENDED ABSTRACT

Introduction

In many countries, particularly those with developed research infrastructures, academic journals serve as crucial sources of information for policymakers. However, in Iran, the potential of these journals is often underutilized due to various structural and cultural challenges (Dowling & Washington, 2017). The rationale behind this study is to bridge the gap between academic research and practical policy-making by demonstrating the value of scientific evidence in sports management decisions. By focusing on the Iranian context, this research aims to provide insights into the specific barriers that hinder the effective use of academic knowledge in policy-making and to suggest strategies for overcoming these challenges. The primary objective of this study is to explore how the scientific authority of sports management journals contributes to the formulation and implementation of sports policies in Iran.

Methods and Materials

This research employs a descriptive-analytical methodology, with a significant focus on literature review and content analysis. The study analyzes a wide range of academic sources, including peer-reviewed articles from both national and international journals, to assess the current state of knowledge in sports management and its application in policy-making. Data were collected through systematic reviews of existing literature, which were then synthesized to identify patterns, trends, and gaps in the research. This approach allows for a comprehensive understanding of the role that academic journals play in informing sports policies and highlights the areas where improvements are needed. The methodology also includes an analysis of the challenges faced by Iranian policymakers in accessing and utilizing academic research, providing a foundation for the recommendations presented later in the study.

Findings

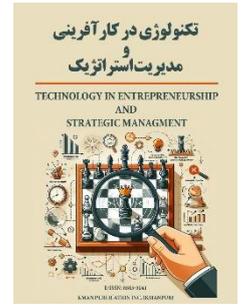
The findings of this study reveal a significant but underutilized potential of sports management journals in influencing sports policy-making in Iran. Reputable academic journals have the ability to provide policymakers with evidence-based insights that are crucial for the development of effective sports policies. However, several obstacles hinder the integration of this knowledge into the policy-making process. These include a lack of effective communication channels between researchers and policymakers, cultural resistance to change, and the bureaucratic complexities that often slow down the adoption of new ideas (Andreff, 2021). Additionally, the language barrier and limited access to international journals further exacerbate the situation, as many Iranian policymakers are unable to fully engage with the global body of sports management literature (Aldosari, 2021). The study also highlights the fragmented nature of sports management research in Iran, where many studies are not aligned with the practical needs of policymakers, leading to a disconnect between academic research and policy implementation.

Discussion and Conclusion

The study underscores the importance of developing stronger links between academic institutions and governmental bodies responsible for sports policy. One of the key recommendations is to establish formal channels of communication that facilitate regular interaction between researchers and policymakers. This could include joint seminars, workshops, and collaborative research projects that are

directly aligned with national sports policy objectives. Another crucial recommendation is the development of localized knowledge translation strategies that adapt international research findings to the specific cultural and social context of Iran. This would help to mitigate the language barriers and make scientific knowledge more accessible and relevant to Iranian policymakers. Furthermore, the study suggests that efforts should be made to reduce bureaucratic barriers that hinder the timely adoption of research findings in policy-making. Streamlining these processes could significantly enhance the responsiveness of sports policies to new scientific evidence.

In conclusion, this study highlights the critical role that scientific authority, as embodied by sports management journals, can play in improving the quality and effectiveness of sports policies in Iran. However, to fully realize this potential, it is essential to address the existing barriers that prevent the integration of academic research into policy-making. Strengthening the collaboration between academic and governmental institutions, developing more effective knowledge translation mechanisms, and reducing bureaucratic impediments are key steps toward achieving this goal. Future research should focus on the practical implementation of these recommendations, with particular attention to the development of case studies that demonstrate successful collaborations between researchers and policymakers in the Iranian context. Additionally, further studies could explore the role of digital platforms and technologies in facilitating the dissemination and application of academic research in sports policy-making, potentially offering new solutions to the challenges identified in this study. By continuing to explore these avenues, it is hoped that the gap between academic research and practical policy-making in sports management can be effectively bridged, leading to more informed and impactful sports policies in Iran.

بررسی نقش مرجعیت علمی نشریات مدیریت ورزشی در فرآیند سیاست‌گذاری ورزش: تحلیل اثرات و راهکارها

سلمان رسولی دوست^۱، سید عباس بی‌نیاز^{۲*}، مهدی نادری نسب^۳

۱. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران
۲. استادیار گروه فیزیولوژی ورزشی، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران
۳. استادیار گروه مدیریت ورزشی، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

*ایمیل نویسنده مسئول: Abbas.biniaz1351@gmail.com

چکیده

اطلاعات مقاله

نوع مقاله

مقاله مروری

هدف این تحقیق بررسی نقش مرجعیت علمی نشریات مدیریت ورزشی در فرآیند سیاست‌گذاری ورزشی در ایران است. این تحقیق به دنبال شناسایی تأثیرات نشریات علمی معتبر بر سیاست‌گذاری‌های ورزشی، چالش‌ها و موانع موجود در ارتباط بین این نشریات و سیاست‌گذاران، و ارائه راهکارهایی برای بهبود فرآیندهای سیاست‌گذاری است. این تحقیق با رویکرد مروری و به روش توصیفی-تحلیلی انجام شده است. داده‌های مورد نیاز از طریق بررسی منابع علمی معتبر، مقالات منتشر شده در نشریات داخلی و خارجی، و تحلیل نتایج پژوهش‌های مرتبط جمع‌آوری شده است. در این تحقیق تلاش شده است تا با استفاده از تحلیل محتوا و بررسی پیشینه تحقیق، نقش مرجعیت علمی در سیاست‌گذاری ورزشی در ایران مورد بررسی قرار گیرد. یافته‌های تحقیق نشان داد که نشریات علمی معتبر می‌توانند تأثیر قابل توجهی بر سیاست‌گذاری‌های ورزشی داشته باشند. با این حال، در ایران موانع متعددی از جمله عدم ارتباط موثر بین نشریات علمی و سیاست‌گذاران، موانع فرهنگی و مدیریتی، و عدم استفاده کافی از دانش علمی در تدوین سیاست‌ها، باعث کاهش تأثیرگذاری این نشریات شده است. نتایج همچنین نشان داد که تقویت تعامل بین دانشگاه‌ها و نهادهای دولتی، توسعه شبکه‌های علمی و ارتقاء همکاری‌های بین‌المللی می‌تواند به بهبود فرآیندهای سیاست‌گذاری ورزشی در ایران کمک کند. مرجعیت علمی نشریات مدیریت ورزشی نقش مهمی در بهبود کیفیت و کارآمدی سیاست‌گذاری‌های ورزشی در ایران دارد. با این حال، برای بهره‌گیری بهتر از این منابع علمی، لازم است تا موانع موجود رفع شده و ارتباطات بین پژوهشگران و سیاست‌گذاران تقویت گردد. پیشنهاد می‌شود که تحقیقات بیشتری در زمینه‌های مرتبط با چالش‌های سیاست‌گذاری ورزشی در ایران انجام شود تا راهکارهای مناسبی برای بهبود این فرآیندها ارائه گردد.

کلیدواژه‌گان: مرجعیت علمی، سیاست‌گذاری ورزشی، نشریات علمی، مدیریت ورزشی، ایران، چالش‌های سیاست‌گذاری

© ۱۴۰۳ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است. انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی (CC BY-NC 4.0) صورت گرفته است.

مقدمه

نشریات علمی، به ویژه در حوزه مدیریت ورزشی، نقش مهمی در توسعه و ترویج دانش تخصصی دارند. این نشریات با انتشار مقالات پژوهشی و نظری، بستری را فراهم می‌آورند که در آن نظریات جدید، تجربیات کاربردی و نتایج پژوهش‌های علمی مورد بحث و بررسی قرار گیرند. در ایران، با توجه به اهمیت روزافزون ورزش به عنوان یک ابزار مهم برای توسعه اجتماعی و اقتصادی، نیاز به سیاست‌گذاری‌های مؤثر در این حوزه بیش از پیش احساس می‌شود (Blaginin et al., 2019). اما مسئله اصلی اینجاست که آیا سیاست‌گذاران ورزشی در ایران از دانش و یافته‌های علمی منتشر شده در نشریات معتبر بهره‌مند می‌شوند؟ و اگر چنین است، این دانش چگونه در فرآیندهای سیاست‌گذاری مورد استفاده قرار می‌گیرد؟ برخی از مطالعات نشان می‌دهند که استفاده از منابع علمی در سیاست‌گذاری ورزشی می‌تواند به بهبود کیفیت تصمیم‌گیری‌ها و اجرای سیاست‌ها کمک کند. به عنوان مثال، پژوهش‌های انجام شده توسط Aldosari (2021) نشان می‌دهد که استفاده از نشریات علمی می‌تواند در افزایش قدرت نرم کشورها از طریق ورزش تأثیرگذار باشد (Aldosari, 2021).

اهمیت تحقیق حاضر از چندین منظر قابل بررسی است. نخست، درک نقش نشریات علمی در فرآیند سیاست‌گذاری ورزشی می‌تواند به سیاست‌گذاران کمک کند تا از یافته‌های علمی به طور بهینه‌تری در تدوین و اجرای سیاست‌ها استفاده کنند. به عنوان مثال، Brunton و Mackintosh (2017) در مطالعه‌ای بر سیاست‌گذاری ورزشی در دانشگاه‌های انگلستان نشان داده‌اند که استفاده از داده‌های علمی می‌تواند به بهبود کیفیت سیاست‌گذاری کمک کند (Brunton & Mackintosh, 2017). از سوی دیگر، بررسی این موضوع در ایران می‌تواند به شناسایی چالش‌ها و موانع موجود در بهره‌گیری از دانش علمی در سیاست‌گذاری ورزشی منجر شود. این چالش‌ها ممکن است شامل موانع فرهنگی، مدیریتی و ساختاری باشد که مانع از استفاده مؤثر از منابع علمی می‌شود. به عنوان مثال، Agergaard (2011) در مطالعه‌ای بر روی سیاست‌های ادغام فرهنگی در ورزش در دانمارک، به این نتیجه رسید که عدم هماهنگی بین نشریات علمی و سیاست‌گذاران می‌تواند منجر به ناکارآمدی سیاست‌ها شود (Agergaard, 2011).

علاوه بر این، ضرورت تحقیق در این است که با ارائه پیشنهادهای کاربردی برای تقویت تعامل بین دانشگاه‌ها، پژوهشگران و سیاست‌گذاران ورزشی، می‌توان به افزایش تأثیرگذاری علمی در سیاست‌گذاری‌های ورزشی کمک کرد. این موضوع به ویژه در ایران که نیازمند توسعه پایدار در حوزه ورزش است، اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. به عنوان مثال، تحقیقات انجام شده توسط Washington و Dowling (2017) نشان می‌دهد که شبکه‌های حرفه‌ای مبتنی بر دانش می‌توانند نقش مهمی در بهبود فرآیندهای سیاست‌گذاری ایفا کنند (Dowling & Washington, 2017).

هدف اصلی این تحقیق، بررسی نقش مرجعیت علمی نشریات مدیریت ورزشی در فرآیند سیاست‌گذاری ورزشی در ایران است. این تحقیق قصد دارد تا به شناسایی و تحلیل تأثیرات مستقیم و غیرمستقیم نشریات علمی بر سیاست‌گذاری ورزشی بپردازد و چالش‌ها و موانع موجود در این زمینه را شناسایی کند. علاوه بر این، این تحقیق به دنبال ارائه راهکارهایی برای افزایش تعامل بین نشریات علمی و سیاست‌گذاران ورزشی است تا بدین وسیله بتوان از دانش علمی به طور مؤثرتری در تدوین و اجرای سیاست‌ها بهره برد. به عنوان مثال، مطالعه انجام شده توسط Andreff (2021) نشان می‌دهد که نشریات علمی می‌توانند به عنوان یک ابزار مهم در جهت‌دهی به سیاست‌های ورزشی مورد استفاده قرار گیرند (Andreff, 2021).

در نهایت، این تحقیق تلاش دارد تا با ارائه یک چارچوب نظری جامع، نقش نشریات علمی در بهبود فرآیندهای سیاست‌گذاری ورزشی را تبیین کرده و راهکارهایی برای بهره‌گیری بهینه از دانش علمی در این زمینه پیشنهاد دهد. مطالعات قبلی مانند مطالعات Hansford و

همکاران (۲۰۲۱) که به بررسی کیفیت سیاست‌های ژورنال‌ها در ترویج شفافیت و باز بودن تحقیقات در علوم ورزشی پرداخته‌اند، نشان‌دهنده اهمیت این موضوع در بهبود سیاست‌گذاری ورزشی است (Hansford et al., 2021).

در مجموع، این تحقیق به دنبال پاسخ به این پرسش است که چگونه می‌توان از مرجعیت علمی نشریات مدیریت ورزشی به عنوان یک ابزار کارآمد در بهبود سیاست‌گذاری‌های ورزشی در ایران استفاده کرد و چه راهکارهایی می‌تواند به افزایش تأثیرگذاری این نشریات در این فرآیند کمک کند؟

روش پژوهش

این مقاله با رویکرد مروری و به روش توصیفی-تحلیلی به بررسی نقش مرجعیت علمی نشریات مدیریت ورزشی در فرآیند سیاست‌گذاری ورزش می‌پردازد. روش توصیفی-تحلیلی به این معناست که در این پژوهش، ابتدا اطلاعات و داده‌های مرتبط با موضوع از منابع معتبر علمی، شامل مقالات منتشر شده در نشریات علمی داخلی و خارجی، گزارش‌ها و کتب مرجع، گردآوری می‌شوند. این داده‌ها سپس به صورت سیستماتیک مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار می‌گیرند تا تأثیر این نشریات بر سیاست‌گذاری ورزشی و چالش‌های مرتبط با آن مورد ارزیابی قرار گیرد.

گردآوری داده‌ها در این پژوهش از طریق مرور نظام‌مند ادبیات صورت می‌گیرد. در این راستا، ابتدا کلیدواژه‌های مرتبط با موضوع پژوهش شامل "مرجعیت علمی"، "نشریات مدیریت ورزشی"، "سیاست‌گذاری ورزش" و "تأثیرات علمی" تعیین و در پایگاه‌های داده علمی معتبر جستجو شدند. مقالات و منابع انتخاب شده بر اساس معیارهایی نظیر ارتباط مستقیم با موضوع، کیفیت علمی، و انتشار در نشریات معتبر بررسی و انتخاب گردیدند.

تحلیل داده‌ها در این مقاله به صورت کیفی انجام می‌شود. پس از جمع‌آوری و دسته‌بندی اطلاعات، یافته‌های موجود با استفاده از روش تحلیل محتوا مورد بررسی قرار گرفتند تا جنبه‌های مختلف نقش نشریات علمی در فرآیند سیاست‌گذاری ورزش تحلیل شوند. در این مرحله، تلاش شده است تا با بررسی مقالات کلیدی و تحلیل محتوا، نقاط قوت و ضعف سیاست‌گذاری‌های موجود که متأثر از نشریات علمی بوده‌اند، شناسایی شوند.

همچنین، در بخش دیگری از این پژوهش، چالش‌ها و موانع موجود در ارتباط بین نشریات علمی و فرآیند سیاست‌گذاری ورزش در ایران مورد بررسی قرار گرفته است. این چالش‌ها از منظر فرهنگی، مدیریتی و ساختاری تحلیل شده‌اند تا تصویری جامع از مشکلات و فرصت‌های موجود در این زمینه ارائه گردد.

در نهایت، بر اساس تحلیل‌های انجام شده، پیشنهادهایی برای بهبود تعامل بین نشریات علمی و سیاست‌گذاران ورزشی ارائه شده است. این پیشنهادهای بر مبنای تجزیه و تحلیل داده‌های کیفی و با هدف افزایش تأثیرگذاری علمی در سیاست‌گذاری‌های ورزشی تدوین شده‌اند. رویکرد توصیفی-تحلیلی این امکان را فراهم می‌آورد که نتایج پژوهش با دقت و عمق کافی مورد بررسی قرار گیرند و توصیه‌های کاربردی برای ارتقای فرآیندهای سیاست‌گذاری ورزشی ارائه شود.

مرور ادبیات پژوهش

سیاست‌گذاری ورزشی به عنوان یکی از مهم‌ترین جنبه‌های مدیریت ورزشی نیازمند استفاده از منابع علمی معتبر و جامع است. مرجعیت علمی در این حوزه می‌تواند نقش مهمی در شکل‌دهی به سیاست‌ها، تعیین اولویت‌ها، و اجرای برنامه‌ها داشته باشد. این بخش از

تحقیق به بررسی مبانی نظری و پیشینه پژوهشی مرتبط با موضوع می‌پردازد و به تحلیل نقش نشریات علمی در توسعه دانش مدیریت ورزشی و نظریه‌های مرتبط با سیاست‌گذاری ورزشی می‌پردازد.

مرجعیت علمی و اهمیت آن در سیاست‌گذاری ورزشی

مرجعیت علمی در حوزه ورزش، به قدرت و اعتبار علمی‌ای اشاره دارد که توسط منابع معتبر علمی مانند نشریات، پژوهش‌ها، و تحقیقات تخصصی به دست می‌آید. این مرجعیت می‌تواند تأثیر بسزایی در تصمیم‌گیری‌ها و سیاست‌گذاری‌های ورزشی داشته باشد. در کشورهای مختلف، استفاده از دانش علمی در سیاست‌گذاری‌های ورزشی به عنوان یک رویکرد اساسی مطرح است. برای مثال، Agergaard (۲۰۱۱) در مطالعه‌ای به بررسی سیاست‌های ادغام فرهنگی در ورزش دانمارک پرداخته و نشان داده است که مرجعیت علمی می‌تواند به طور مستقیم بر فرآیند سیاست‌گذاری تأثیرگذار باشد و به بهبود کارایی سیاست‌ها کمک کند (Agergaard, 2011).

در این راستا، مرجعیت علمی می‌تواند به عنوان ابزاری برای ارزیابی و اصلاح سیاست‌های ورزشی نیز به کار گرفته شود. به عنوان مثال، پژوهش‌های Dowling و Washington (۲۰۱۷) نشان می‌دهند که شبکه‌های حرفه‌ای مبتنی بر دانش، که توسط نشریات علمی تقویت می‌شوند، می‌توانند در بهبود فرآیند سیاست‌گذاری و اجرای بهتر سیاست‌ها نقش مهمی ایفا کنند. این شبکه‌ها با ارائه داده‌های دقیق و مستند، به سیاست‌گذاران کمک می‌کنند تا تصمیماتی مبتنی بر شواهد علمی بگیرند (Dowling & Washington, 2017).

در ایران نیز با توجه به اهمیت روزافزون ورزش به عنوان ابزاری برای توسعه اجتماعی و فرهنگی، نیاز به مرجعیت علمی در سیاست‌گذاری‌های ورزشی بیش از پیش احساس می‌شود. با این حال، یکی از چالش‌های اصلی در این زمینه، عدم استفاده کافی از منابع علمی در تدوین و اجرای سیاست‌هاست. Brunton و Mackintosh (۲۰۱۷) در مطالعه‌ای بر روی سیاست‌گذاری ورزشی در انگلستان به این نتیجه رسیدند که استفاده از مرجعیت علمی می‌تواند به بهبود کیفیت سیاست‌ها و افزایش اثرگذاری آن‌ها کمک کند (Brunton & Mackintosh, 2017).

نقش نشریات علمی در توسعه دانش مدیریت ورزشی

نشریات علمی به عنوان یکی از منابع اصلی تولید و ترویج دانش در حوزه مدیریت ورزشی، نقش بسیار مهمی در توسعه این دانش ایفا می‌کنند. این نشریات با انتشار مقالات پژوهشی و نظری، بستری را برای بحث و بررسی مسائل مختلف مدیریتی در ورزش فراهم می‌آورند. به عنوان مثال، Andreff (۲۰۲۱) نشان می‌دهد که نشریات علمی می‌توانند به عنوان یک ابزار کارآمد در جهت‌دهی به سیاست‌های ورزشی مورد استفاده قرار گیرند (Andreff, 2021).

نشریات علمی نه تنها به توسعه دانش کمک می‌کنند، بلکه به تقویت ارتباطات بین‌المللی در حوزه مدیریت ورزشی نیز کمک می‌کنند. تحقیقات نشان می‌دهد که نشریات علمی معتبر، از طریق انتشار مقالاتی که به تحلیل مسائل ورزشی در سطح جهانی می‌پردازند، به بهبود فهم و شناخت از چالش‌ها و فرصت‌های مدیریتی در ورزش کمک می‌کنند. برای مثال، Aldosari (۲۰۲۱) در مطالعه خود به بررسی نقش نشریات علمی در افزایش قدرت نرم کشورها از طریق ورزش پرداخته و نشان داده است که این نشریات می‌توانند به عنوان ابزاری برای ترویج دیپلماسی ورزشی و توسعه روابط بین‌المللی مورد استفاده قرار گیرند (Aldosari, 2021).

در ایران نیز نشریات علمی مرتبط با مدیریت ورزشی نقش مهمی در توسعه این دانش ایفا می‌کنند. این نشریات با ارائه مقالات پژوهشی در زمینه‌های مختلف مانند مدیریت سازمان‌های ورزشی، سیاست‌گذاری ورزشی، و توسعه ورزش همگانی، به ارتقای سطح علمی جامعه ورزشی کمک می‌کنند. با این حال، همچنان چالش‌هایی مانند عدم دسترسی به منابع علمی خارجی، محدودیت‌های زبانی، و عدم ترجمه و انتشار مقالات علمی به زبان‌های بین‌المللی وجود دارد که می‌تواند بر توسعه دانش در این حوزه تأثیرگذار باشد. Brunton

Mackintosh (۲۰۱۷) بر این باورند که توسعه نشریات علمی داخلی با رویکرد بین‌المللی می‌تواند به تقویت مرجعیت علمی در سیاست‌گذاری‌های ورزشی کمک کند (Brunton & Mackintosh, 2017).

نظریه‌های مرتبط با سیاست‌گذاری در ورزش

سیاست‌گذاری ورزشی به عنوان یک حوزه مهم، نیازمند استفاده از نظریه‌های مختلفی است که به تبیین فرآیندهای تصمیم‌گیری، اجرای سیاست‌ها، و ارزیابی نتایج کمک می‌کنند. این نظریه‌ها می‌توانند به سیاست‌گذاران کمک کنند تا با درک بهتری از پیچیدگی‌های موجود در حوزه ورزش، تصمیمات مؤثرتری اتخاذ کنند.

یکی از نظریه‌های مهم در این زمینه، نظریه شبکه‌های سیاست‌گذاری است که بر نقش شبکه‌های اجتماعی و حرفه‌ای در شکل‌دهی به سیاست‌ها تأکید دارد. این نظریه بر این باور است که سیاست‌گذاری ورزشی به جای اینکه یک فرآیند خطی و یک‌طرفه باشد، فرآیندی پویا و چندبعدی است که تحت تأثیر تعاملات بین بازیگران مختلف قرار دارد (Hoekman et al., 2019). Dowling و Washington (۲۰۱۷) در مطالعه خود به بررسی نقش شبکه‌های حرفه‌ای مبتنی بر دانش در سیاست‌گذاری ورزشی پرداخته و نشان داده‌اند که این شبکه‌ها می‌توانند به بهبود کیفیت سیاست‌گذاری‌ها کمک کنند (Dowling & Washington, 2017).

نظریه دیگری که در این زمینه مورد توجه قرار گرفته است، نظریه نهادی است که به بررسی نقش نهادها و سازمان‌های مرتبط با ورزش در فرآیند سیاست‌گذاری می‌پردازد. این نظریه بر این باور است که نهادها به عنوان بازیگران اصلی در سیاست‌گذاری ورزشی، نقش تعیین‌کننده‌ای در شکل‌دهی به سیاست‌ها دارند و مرجعیت علمی نشریات می‌تواند به تقویت این نقش کمک کند (Jedlicka et al., 2022). Aldosari (۲۰۲۱) در پژوهش خود به بررسی نقش نشریات علمی در تقویت قدرت نرم نهادهای ورزشی پرداخته و نشان داده است که این نشریات می‌توانند به افزایش تأثیرگذاری نهادها در سیاست‌گذاری‌های ورزشی کمک کنند (Aldosari, 2021).

علاوه بر این، نظریه‌های مربوط به سیاست‌های عمومی نیز می‌توانند در تبیین فرآیندهای سیاست‌گذاری ورزشی مفید باشند. این نظریه‌ها به بررسی عواملی می‌پردازند که بر تصمیم‌گیری‌های سیاستی تأثیر می‌گذارند و به سیاست‌گذاران کمک می‌کنند تا با درک بهتری از محیط‌های سیاسی و اجتماعی، تصمیمات بهتری اتخاذ کنند (Buzuvis, 2021). برای مثال، Andreff (۲۰۲۱) در پژوهش خود به بررسی تأثیرات سیاسی و اجتماعی بر سیاست‌گذاری ورزشی پرداخته و نشان داده است که استفاده از یافته‌های علمی می‌تواند به کاهش تأثیرات منفی این عوامل کمک کند (Andreff, 2021).

در نهایت، نظریه‌های مرتبط با مدیریت استراتژیک نیز می‌توانند در تبیین نقش مرجعیت علمی در سیاست‌گذاری ورزشی مفید باشند. این نظریه‌ها به بررسی راهبردهایی می‌پردازند که می‌توانند به بهبود عملکرد نهادهای ورزشی و افزایش اثربخشی سیاست‌ها کمک کنند (Smith, 2015; Tabuk, 2023). Mackintosh و Brunton (۲۰۱۷) در پژوهش خود به بررسی نقش داده‌های علمی در تدوین راهبردهای ورزشی پرداخته و نشان داده‌اند که استفاده از مرجعیت علمی می‌تواند به بهبود کیفیت راهبردها و افزایش اثرگذاری آن‌ها کمک کند (Brunton & Mackintosh, 2017).

نقش نشریات مدیریت ورزشی در فرآیند سیاست‌گذاری

نشریات علمی معتبر در حوزه مدیریت ورزشی نقش بسزایی در فرآیند سیاست‌گذاری ورزشی دارند. این نشریات با ارائه تحقیقات علمی و نظریات جدید، بستری را فراهم می‌کنند که سیاست‌گذاران می‌توانند از آن برای تدوین و اجرای سیاست‌های کارآمد در حوزه ورزش

بهره‌برداری کنند. در این بخش، تأثیرگذاری نشریات معتبر بر سیاست‌گذاری‌های ورزشی، تحلیل مقالات کلیدی و تأثیر آن‌ها بر سیاست‌های ورزشی، و ارتباط بین نظریات ارائه شده در این نشریات و تصمیم‌گیری‌های مدیریتی مورد بررسی قرار می‌گیرد.

نشریات معتبر علمی در حوزه مدیریت ورزشی می‌توانند به طور مستقیم و غیرمستقیم بر سیاست‌گذاری‌های ورزشی تأثیرگذار باشند. این نشریات با انتشار مقالات پژوهشی که به تحلیل مسائل کلان ورزشی و ارائه راهکارهای عملیاتی می‌پردازند، می‌توانند به سیاست‌گذاران کمک کنند تا تصمیمات بهتری بگیرند و از اشتباهات احتمالی جلوگیری کنند (Andreff, 2021). همچنین، نشریات علمی معتبر می‌توانند با ترویج دیدگاه‌های جدید و نوآورانه در حوزه ورزش، به بهبود کیفیت سیاست‌گذاری‌ها کمک کنند (Aldosari, 2021). در ایران نیز نشریات معتبر علمی می‌توانند نقش مهمی در بهبود فرآیند سیاست‌گذاری ورزشی ایفا کنند. با توجه به نیازهای روزافزون کشور به توسعه ورزش به عنوان ابزاری برای پیشرفت اجتماعی و فرهنگی، استفاده از نشریات معتبر علمی می‌تواند به سیاست‌گذاران در تدوین سیاست‌هایی که با واقعیت‌های موجود در جامعه هماهنگ هستند، کمک کند. این نشریات با ارائه تحلیل‌های دقیق و مستند، به سیاست‌گذاران امکان می‌دهند تا تصمیماتی مبتنی بر شواهد علمی بگیرند و از تأثیرات منفی عوامل سیاسی و اجتماعی جلوگیری کنند (Brunton & Mackintosh, 2017). تحلیل مقالات کلیدی منتشر شده در نشریات علمی معتبر می‌تواند به روشن شدن تأثیر این نشریات بر سیاست‌گذاری‌های ورزشی کمک کند. مقالات کلیدی معمولاً به موضوعات حیاتی و چالش‌های اساسی در حوزه ورزش می‌پردازند و تلاش می‌کنند راهکارهای عملیاتی و مؤثر برای مقابله با این چالش‌ها ارائه دهند. به همین، تحلیل مقالات کلیدی می‌تواند به شناسایی شکاف‌های موجود در سیاست‌گذاری ورزشی و ارائه راهکارهای جدید برای پر کردن این شکاف‌ها کمک کند. برای مثال، پژوهش‌های انجام شده توسط Andreff (2021) در زمینه اقتصاد ورزش نشان می‌دهد که بسیاری از سیاست‌های ورزشی موجود به دلیل عدم استفاده از تحلیل‌های اقتصادی جامع، ناکارآمد بوده و نیازمند بازنگری هستند. این مقالات با ارائه تحلیل‌های دقیق از تأثیرات اقتصادی ورزش، به سیاست‌گذاران کمک می‌کنند تا سیاست‌هایی که با شرایط اقتصادی و اجتماعی جامعه همخوانی دارند، تدوین کنند (Andreff, 2021).

در ایران، تحلیل مقالات کلیدی می‌تواند به شناسایی چالش‌های خاص مرتبط با سیاست‌گذاری ورزشی در کشور و ارائه راهکارهای مناسب برای مقابله با این چالش‌ها کمک کند. با توجه به اینکه بسیاری از مقالات کلیدی منتشر شده در نشریات علمی معتبر به موضوعات جهانی و بین‌المللی می‌پردازند، تحلیل این مقالات می‌تواند به سیاست‌گذاران ورزشی ایرانی کمک کند تا از تجارب کشورهای دیگر بهره‌برداری کنند و سیاست‌هایی که با شرایط بومی کشور هماهنگ هستند، تدوین کنند (Van Tuyckom, 2015).

نظریات ارائه شده در نشریات علمی معتبر می‌توانند تأثیر مستقیمی بر تصمیم‌گیری‌های مدیریتی در حوزه ورزش داشته باشند. این نظریات با ارائه چارچوب‌های مفهومی و تحلیلی، به مدیران ورزشی کمک می‌کنند تا تصمیماتی مبتنی بر شواهد علمی بگیرند و از ریسک‌های مرتبط با اجرای سیاست‌ها جلوگیری کنند. به عنوان مثال، نظریه‌های مرتبط با شبکه‌های سیاست‌گذاری می‌توانند به مدیران ورزشی در بهبود کیفیت تصمیم‌گیری‌ها و اجرای سیاست‌ها کمک کنند (Dowling & Washington, 2017). در ایران، ارتباط بین نظریات علمی ارائه شده در نشریات معتبر و تصمیم‌گیری‌های مدیریتی می‌تواند به بهبود کیفیت مدیریت ورزشی کمک کند. با توجه به چالش‌های موجود در حوزه مدیریت ورزشی در کشور، استفاده از نظریات علمی می‌تواند به مدیران ورزشی در تدوین و اجرای سیاست‌هایی که با شرایط بومی کشور هماهنگ هستند، کمک کند.

چالش‌ها و مشکلات موجود در ایران

فرآیند سیاست‌گذاری ورزشی در ایران با چالش‌ها و موانع متعددی روبرو است که تأثیرگذاری نشریات علمی بر این فرآیند را محدود می‌کند. این چالش‌ها شامل موانع ارتباطی بین نشریات علمی و سیاست‌گذاران، نقد سیاست‌های کنونی ورزشی به دلیل عدم استفاده کافی از دانش علمی، و موانع فرهنگی و مدیریتی است که به عنوان عوامل بازدارنده در مسیر توسعه ورزش در کشور عمل می‌کنند. در این بخش به بررسی این چالش‌ها و مشکلات می‌پردازیم.

یکی از بزرگترین چالش‌هایی که در ارتباط بین نشریات علمی و فرآیند سیاست‌گذاری ورزشی در ایران وجود دارد، عدم وجود تعامل موثر و پایدار بین پژوهشگران و سیاست‌گذاران است. نشریات علمی به عنوان منابع اصلی تولید دانش در حوزه مدیریت ورزشی، می‌توانند اطلاعات ارزشمندی را برای سیاست‌گذاران فراهم کنند. با این حال، در ایران، این ارتباط به دلیل فقدان ساختارهای مناسب و عدم هم‌افزایی بین دانشگاه‌ها و نهادهای دولتی به طور مطلوب برقرار نشده است (Babaei et al., 2020; Giahshenasbonbazari et al., 2020; Hasani, 2023). بسیاری از سیاست‌گذاران ورزشی در ایران به دلیل عدم آگاهی کافی از یافته‌های علمی و یا کمبود زمان برای بررسی دقیق آن‌ها، از اطلاعات منتشر شده در نشریات علمی بهره‌مند نمی‌شوند. همچنین، محدودیت‌های زبانی و عدم دسترسی به نشریات بین‌المللی معتبر نیز از دیگر موانع مهم در این زمینه است. به عنوان مثال، مطالعات نشان می‌دهد که بسیاری از نشریات علمی معتبر به زبان‌های انگلیسی و دیگر زبان‌های بین‌المللی منتشر می‌شوند و عدم تسلط کافی برخی از سیاست‌گذاران به این زبان‌ها، استفاده از این منابع را محدود می‌کند (Ramezanghorbani, 2023). علاوه بر این، نبود ساختارهای مناسب برای انتقال دانش علمی به سیاست‌گذاران نیز از دیگر موانعی است که فرآیند سیاست‌گذاری را تحت تأثیر قرار می‌دهد. در بسیاری از کشورهای توسعه‌یافته، نهادهای واسطه‌ای وجود دارند که وظیفه دارند نتایج پژوهش‌های علمی را به زبان ساده‌تر و قابل فهم برای سیاست‌گذاران تبدیل کنند. در ایران، فقدان چنین نهادهایی باعث شده است که بسیاری از یافته‌های علمی که می‌تواند به بهبود سیاست‌گذاری‌های ورزشی کمک کند، مورد استفاده قرار نگیرد.

سیاست‌های کنونی ورزشی در ایران با چالش‌های متعددی مواجه است که یکی از مهم‌ترین آن‌ها عدم استفاده کافی از دانش علمی و پژوهش‌های معتبر است. بسیاری از سیاست‌های ورزشی در کشور بدون توجه به نتایج تحقیقات علمی و یا با استفاده از داده‌های غیرمعتبر تدوین می‌شوند. این مسئله باعث می‌شود که سیاست‌ها نه تنها کارآمدی لازم را نداشته باشند، بلکه در برخی موارد حتی ممکن است به نتایج معکوس منجر شوند. یکی از نمونه‌های این مسئله، تدوین سیاست‌هایی است که بر اساس تجربیات گذشته و بدون در نظر گرفتن تغییرات جدید در محیط‌های ورزشی و اجتماعی تدوین می‌شوند. این سیاست‌ها اغلب با واقعیت‌های موجود در جامعه و نیازهای ورزشی کشور همخوانی ندارند و به همین دلیل، نمی‌توانند تأثیر مطلوبی بر توسعه ورزش داشته باشند. به عنوان مثال، سیاست‌های توسعه ورزش همگانی در ایران اغلب بدون توجه به تفاوت‌های فرهنگی و اجتماعی مناطق مختلف کشور تدوین می‌شوند و این امر منجر به ناکارآمدی این سیاست‌ها شده است (Zaheri et al., 2022). همچنین، عدم توجه به تحلیل‌های اقتصادی در سیاست‌گذاری‌های ورزشی یکی دیگر از مشکلات موجود است. اقتصاد ورزش به عنوان یکی از حوزه‌های مهم مدیریت ورزشی، نیازمند توجه ویژه در تدوین سیاست‌هاست. با این حال، بسیاری از سیاست‌های ورزشی در ایران بدون در نظر گرفتن تأثیرات اقتصادی آن‌ها بر جامعه و نهادهای ورزشی اجرا می‌شوند. این مسئله باعث می‌شود که بسیاری از برنامه‌های ورزشی به دلیل عدم تأمین منابع مالی لازم یا برنامه‌ریزی نادرست، به نتایج مطلوب نرسند (Rahimizadeh et al., 2018; Rezaie & Salehipour, 2018).

موانع فرهنگی و مدیریتی نیز از جمله چالش‌های اصلی در فرآیند سیاست‌گذاری ورزشی در ایران به شمار می‌روند. این موانع می‌توانند به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم بر کیفیت و کارآمدی سیاست‌های ورزشی تأثیرگذار باشند. در این راستا، تحلیل ساختاری این موانع می‌تواند به شناسایی عوامل بازدارنده و ارائه راهکارهای مناسب برای رفع آن‌ها کمک کند. یکی از موانع فرهنگی مهم در این زمینه، عدم پذیرش کافی دانش علمی و پژوهش‌های جدید در میان برخی از سیاست‌گذاران و مدیران ورزشی است. این مسئله ممکن است به دلایل مختلفی از جمله ترس از تغییر، عدم اعتماد به یافته‌های علمی، یا تمایل به حفظ وضعیت موجود باشد. این فرهنگ مقاومت در برابر تغییر باعث می‌شود که بسیاری از نوآوری‌های علمی و مدیریتی که می‌توانند به بهبود فرآیندهای ورزشی کمک کنند، در ایران مورد استفاده قرار نگیرند (Rezaie & Salehipour, 2018; Zaheri et al., 2022).

از سوی دیگر، موانع مدیریتی نیز می‌توانند بر فرآیند سیاست‌گذاری ورزشی تأثیر منفی بگذارند. یکی از این موانع، ساختارهای بوروکراتیک و پیچیده‌ای است که در نهادهای ورزشی وجود دارد. این ساختارها اغلب باعث کندی در تصمیم‌گیری‌ها و اجرای سیاست‌ها می‌شوند و این امر می‌تواند به کاهش کارآمدی سیاست‌های ورزشی منجر شود. علاوه بر این، عدم هماهنگی بین نهادهای مختلف ورزشی و مدیریت‌های دولتی نیز از جمله عواملی است که می‌تواند بر کارآمدی سیاست‌گذاری‌ها تأثیر منفی بگذارد (Hasani, 2023; Ramezanghorbani, 2023).

در نهایت، عدم وجود آموزش‌های مناسب برای سیاست‌گذاران و مدیران ورزشی نیز از دیگر موانعی است که می‌تواند بر کیفیت سیاست‌گذاری‌های ورزشی در ایران تأثیرگذار باشد. بسیاری از مدیران ورزشی در ایران به دلیل نداشتن آموزش‌های تخصصی و کافی در حوزه مدیریت ورزشی، قادر به استفاده بهینه از دانش علمی و نتایج پژوهش‌ها در فرآیندهای تصمیم‌گیری نیستند. این مسئله باعث می‌شود که بسیاری از سیاست‌های ورزشی بدون توجه به شواهد علمی و تحلیل‌های دقیق اجرا شوند و در نتیجه، به نتایج مطلوب نرسند (Ramezanghorbani, 2023; Rezaie & Salehipour, 2018; Zaheri et al., 2022).

راهکارها و پیشنهادات

با توجه به چالش‌ها و مشکلات موجود در فرآیند سیاست‌گذاری ورزشی در ایران که در بخش‌های قبلی مورد بررسی قرار گرفت، ارائه راهکارها و پیشنهاداتی برای بهبود این فرآیند ضروری است. این راهکارها می‌توانند به تقویت ارتباطات بین دانشگاه‌ها، پژوهشگران و سیاست‌گذاران، توسعه شبکه‌های علمی و ارتقاء همکاری‌های بین‌المللی، و افزایش تأثیرگذاری نشریات علمی در سیاست‌گذاری ورزشی کمک کنند.

یکی از مهم‌ترین راهکارها برای بهبود فرآیند سیاست‌گذاری ورزشی در ایران، تقویت تعامل بین دانشگاه‌ها، پژوهشگران و سیاست‌گذاران است. برای ایجاد یک ارتباط موثر بین این سه گروه، لازم است تا ساختارهای مناسب و پلتفرم‌های ارتباطی کارآمدی ایجاد شود که امکان تبادل دانش و تجربیات را فراهم کند. پژوهش‌ها نشان می‌دهند که تعاملات مستمر و سازنده بین پژوهشگران و سیاست‌گذاران می‌تواند به تدوین سیاست‌هایی که مبتنی بر شواهد علمی و متناسب با نیازهای جامعه هستند، منجر شود.

یکی از راه‌های تقویت این تعاملات، ایجاد کارگروه‌های مشترک بین دانشگاه‌ها و نهادهای دولتی ورزشی است که در آن‌ها پژوهشگران و سیاست‌گذاران به‌طور مستقیم با یکدیگر در ارتباط باشند. این کارگروه‌ها می‌توانند به شناسایی نیازهای تحقیقاتی و تدوین اولویت‌های پژوهشی کمک کنند که در نهایت منجر به تولید دانش علمی متناسب با نیازهای واقعی جامعه و سیاست‌گذاری‌های ورزشی خواهد شد.

علاوه بر این، ایجاد دوره‌های آموزشی و کارگاه‌های تخصصی برای سیاست‌گذاران ورزشی نیز می‌تواند به بهبود تعامل بین دانشگاه‌ها و نهادهای دولتی کمک کند. این دوره‌ها می‌توانند به سیاست‌گذاران کمک کنند تا با جدیدترین یافته‌های علمی و روش‌های تحقیقاتی آشنا شوند و از این دانش در فرآیند تصمیم‌گیری استفاده کنند. به عنوان مثال، پژوهش Aldosari (۲۰۲۱) نشان می‌دهد که آموزش‌های تخصصی می‌تواند به افزایش قدرت تحلیلی و تصمیم‌گیری سیاست‌گذاران کمک کند و در نتیجه، کیفیت سیاست‌گذاری‌ها را بهبود بخشد (Aldosari, 2021).

توسعه شبکه‌های علمی و ارتقاء همکاری‌های بین‌المللی از دیگر راهکارهای مهم برای بهبود فرآیند سیاست‌گذاری ورزشی در ایران است. شبکه‌های علمی می‌توانند به عنوان پلتفرم‌هایی برای تبادل دانش و تجربیات بین پژوهشگران و سیاست‌گذاران از کشورهای مختلف عمل کنند و به افزایش کیفیت پژوهش‌های علمی و تاثیرگذاری آن‌ها در سیاست‌گذاری‌ها کمک کنند (Andreff, 2021).

برای توسعه این شبکه‌ها، لازم است تا پژوهشگران و دانشگاه‌های ایرانی با مراکز علمی و تحقیقاتی بین‌المللی همکاری‌های بیشتری برقرار کنند. این همکاری‌ها می‌تواند به تبادل دانش و تجربیات، دسترسی به منابع علمی بیشتر، و افزایش کیفیت پژوهش‌های انجام شده کمک کند. همچنین، ایجاد شبکه‌های علمی مشترک بین دانشگاه‌ها و نهادهای دولتی مختلف در سطح ملی و بین‌المللی می‌تواند به بهبود فرآیند سیاست‌گذاری ورزشی کمک کند (Brunton & Mackintosh, 2017).

یکی از نمونه‌های موفق در این زمینه، همکاری‌های بین‌المللی در حوزه اقتصاد ورزش است که منجر به تولید پژوهش‌های علمی با کیفیت و کاربردی شده است. به عنوان مثال، پژوهش Andreff (۲۰۲۱) به بررسی تأثیرات اقتصادی ورزش در سطح بین‌المللی پرداخته و نشان داده است که همکاری‌های بین‌المللی می‌تواند به تولید دانش علمی با کیفیت و افزایش تأثیرگذاری آن در سیاست‌گذاری‌ها کمک کند (Andreff, 2021).

علاوه بر این، استفاده از تکنولوژی‌های نوین ارتباطی مانند وبینارها، کنفرانس‌های مجازی و پلتفرم‌های آنلاین می‌تواند به توسعه شبکه‌های علمی کمک کند و ارتباطات بین‌المللی را تقویت نماید. این تکنولوژی‌ها امکان برقراری ارتباط سریع و آسان بین پژوهشگران و سیاست‌گذاران را فراهم می‌کنند و به افزایش تعاملات علمی در سطح جهانی کمک می‌کنند (Aldosari, 2021).

از این رو، افزایش تأثیرگذاری نشریات علمی در سیاست‌گذاری ورزشی نیازمند اجرای مجموعه‌ای از راهکارهای عملی است که می‌تواند به بهبود کیفیت و کارآمدی سیاست‌ها منجر شود. یکی از این راهکارها، ترجمه و انتشار مقالات علمی به زبان‌های بومی و ساده‌تر کردن محتوای علمی برای استفاده سیاست‌گذاران است. این امر می‌تواند به افزایش دسترسی سیاست‌گذاران به دانش علمی و استفاده بهتر از آن در فرآیند تصمیم‌گیری کمک کند. علاوه بر این، لازم است تا نشریات علمی با نهادهای دولتی و سیاست‌گذاران ورزشی همکاری نزدیک‌تری داشته باشند. این همکاری‌ها می‌تواند به انتقال دانش علمی به سیاست‌گذاران و استفاده بهتر از این دانش در تدوین و اجرای سیاست‌های ورزشی کمک کند. به عنوان مثال، ایجاد بخش‌های ویژه در نشریات علمی که به تحلیل‌های سیاستی و توصیه‌های عملی برای سیاست‌گذاران اختصاص دارد، می‌تواند به افزایش تأثیرگذاری این نشریات کمک کند. همچنین، لازم است تا پژوهشگران و نویسندگان مقالات علمی تلاش کنند تا نتایج پژوهش‌های خود را به گونه‌ای ارائه دهند که برای سیاست‌گذاران قابل فهم و کاربردی باشد. استفاده از زبان ساده و قابل درک، ارائه توصیه‌های عملی، و تبیین واضح نتایج پژوهش‌ها می‌تواند به افزایش تأثیرگذاری مقالات علمی کمک کند. در نهایت، لازم است تا نشریات علمی تلاش کنند تا با افزایش اعتبار و کیفیت خود، به عنوان منابع معتبر و قابل اعتماد برای سیاست‌گذاران شناخته شوند. این امر می‌تواند از طریق افزایش تعداد مقالات پژوهشی با کیفیت، افزایش نرخ استناد به مقالات، و انتشار مقالات در نشریات با رتبه‌بندی بالا در سطح بین‌المللی محقق شود.

نتیجه‌گیری

این تحقیق با هدف بررسی نقش مرجعیت علمی نشریات مدیریت ورزشی در فرآیند سیاست‌گذاری ورزشی در ایران انجام شد. بررسی‌های انجام شده نشان داد که نشریات علمی معتبر در حوزه مدیریت ورزشی می‌توانند تأثیر قابل توجهی بر سیاست‌گذاری‌های ورزشی داشته باشند. این نشریات با ارائه نتایج پژوهش‌های علمی، نظریات جدید و تحلیل‌های دقیق، به سیاست‌گذاران کمک می‌کنند تا تصمیمات بهتری بگیرند و از اشتباهات احتمالی جلوگیری کنند. همچنین، یافته‌های تحقیق نشان داد که یکی از چالش‌های اصلی در فرآیند سیاست‌گذاری ورزشی در ایران، عدم ارتباط موثر بین نشریات علمی و سیاست‌گذاران است. این مسئله باعث می‌شود که بسیاری از سیاست‌ها بدون توجه به یافته‌های علمی و بر اساس تجربیات گذشته تدوین شوند، که این امر به کاهش کارآمدی و اثربخشی سیاست‌ها منجر می‌شود (Brunton & Mackintosh, 2017; Dowling & Washington, 2017).

همچنین، پژوهش‌های مختلف نشان داد که نشریات علمی معتبر نقش مهمی در ارتقاء کیفیت سیاست‌گذاری‌های ورزشی دارند. این نشریات با انتشار مقالات کلیدی و تحلیل‌های جامع، به سیاست‌گذاران امکان می‌دهند تا تصمیماتی مبتنی بر شواهد علمی بگیرند و از تأثیرات منفی عوامل سیاسی و اجتماعی جلوگیری کنند. به عنوان مثال، پژوهش‌های Andreff (۲۰۲۱) و Aldosari (۲۰۲۱) نشان دادند که نشریات علمی معتبر می‌توانند به سیاست‌گذاران در تدوین سیاست‌هایی که با شرایط بومی و نیازهای واقعی جامعه همخوانی دارند، کمک کنند (Aldosari, 2021; Andreff, 2021).

نقش مرجعیت علمی در بهبود فرآیندهای سیاست‌گذاری ورزشی در ایران بسیار حائز اهمیت است. با توجه به اینکه بسیاری از سیاست‌گذاران ورزشی در ایران به دلیل عدم آگاهی کافی از یافته‌های علمی و یا کمبود زمان برای بررسی دقیق آن‌ها از اطلاعات منتشر شده در نشریات علمی بهره‌مند نمی‌شوند، ایجاد ارتباط موثر بین نشریات علمی و سیاست‌گذاران می‌تواند به بهبود کیفیت سیاست‌گذاری‌ها کمک کند. مرجعیت علمی می‌تواند با ارائه داده‌های معتبر و تحلیل‌های مستند، به سیاست‌گذاران کمک کند تا تصمیماتی که بر اساس شواهد علمی و با توجه به نیازهای واقعی جامعه ورزشی تدوین شده‌اند، بگیرند. همچنین، مرجعیت علمی می‌تواند به عنوان یک ابزار کارآمد برای ارزیابی و اصلاح سیاست‌های ورزشی نیز به کار گرفته شود.

در ایران، نقش مرجعیت علمی در سیاست‌گذاری ورزشی به دلیل وجود موانع فرهنگی و مدیریتی با چالش‌های زیادی روبرو است. این موانع شامل عدم پذیرش کافی دانش علمی، فقدان ساختارهای مناسب برای انتقال دانش علمی به سیاست‌گذاران، و ساختارهای بوروکراتیک پیچیده‌ای است که بر کیفیت و کارآمدی سیاست‌های ورزشی تأثیر منفی می‌گذارند. با این حال، استفاده از مرجعیت علمی می‌تواند به عنوان یکی از راهکارهای اصلی برای غلبه بر این چالش‌ها و بهبود فرآیندهای سیاست‌گذاری ورزشی در ایران مورد استفاده قرار گیرد.

با توجه به یافته‌های تحقیق و چالش‌های موجود در فرآیند سیاست‌گذاری ورزشی در ایران، پیشنهادات زیر برای تحقیقات آتی ارائه می‌شود:

- تحقیقات بیشتر در زمینه ارتباط بین نشریات علمی و سیاست‌گذاران: یکی از چالش‌های اصلی که در این تحقیق به آن پرداخته شد، عدم ارتباط موثر بین نشریات علمی و سیاست‌گذاران ورزشی است. پیشنهاد می‌شود تحقیقات بیشتری در این زمینه انجام شود تا راهکارهایی برای تقویت این ارتباط و افزایش تأثیرگذاری نشریات علمی در سیاست‌گذاری‌ها ارائه گردد. به عنوان مثال، می‌توان به بررسی مدل‌های موفق از کشورهای دیگر پرداخت که در آن‌ها ارتباط بین نشریات علمی و سیاست‌گذاران به طور موثر برقرار شده است.

- تحقیقات در زمینه تأثیرات اقتصادی سیاست‌های ورزشی: یکی دیگر از زمینه‌هایی که نیاز به تحقیقات بیشتری دارد، بررسی تأثیرات اقتصادی سیاست‌های ورزشی در ایران است. با توجه به اینکه بسیاری از سیاست‌های ورزشی در ایران بدون در نظر گرفتن تحلیل‌های اقتصادی تدوین می‌شوند، تحقیقاتی که به بررسی تأثیرات اقتصادی این سیاست‌ها بپردازند، می‌توانند به بهبود کیفیت و کارآمدی سیاست‌های ورزشی کمک کنند.

- بررسی موانع فرهنگی و مدیریتی در فرآیند سیاست‌گذاری ورزشی: تحقیقات بیشتری در زمینه موانع فرهنگی و مدیریتی که بر فرآیند سیاست‌گذاری ورزشی در ایران تأثیر می‌گذارند، ضروری است. این تحقیقات می‌توانند به شناسایی عوامل بازدارنده و ارائه راهکارهای مناسب برای غلبه بر این موانع کمک کنند. به عنوان مثال، پژوهش‌های آینده می‌توانند به بررسی تأثیر ساختارهای بوروکراتیک و پیچیدگی‌های مدیریتی بر کیفیت و کارآمدی سیاست‌های ورزشی در ایران بپردازند (Dowling & Washington, 2017).

- تحقیقات در زمینه ارتقاء همکاری‌های بین‌المللی: با توجه به اهمیت همکاری‌های بین‌المللی در بهبود کیفیت پژوهش‌های علمی و تأثیرگذاری آن‌ها در سیاست‌گذاری ورزشی، پیشنهاد می‌شود تحقیقات بیشتری در زمینه توسعه شبکه‌های علمی و ارتقاء همکاری‌های بین‌المللی انجام شود. این تحقیقات می‌توانند به شناسایی بهترین روش‌ها برای ایجاد و تقویت همکاری‌های بین‌المللی و استفاده از تجربیات کشورهای دیگر در فرآیند سیاست‌گذاری ورزشی کمک کنند.

- بررسی نقش آموزش‌های تخصصی در بهبود فرآیندهای سیاست‌گذاری ورزشی: یکی دیگر از زمینه‌های تحقیقاتی مهم، بررسی نقش آموزش‌های تخصصی برای سیاست‌گذاران و مدیران ورزشی است. این تحقیقات می‌توانند به شناسایی نیازهای آموزشی سیاست‌گذاران و ارائه راهکارهایی برای افزایش دانش و مهارت‌های آن‌ها در زمینه استفاده از یافته‌های علمی در فرآیندهای تصمیم‌گیری کمک کنند.

در مجموع، انجام تحقیقات بیشتر در زمینه‌های پیشنهادی فوق می‌تواند به بهبود فرآیند سیاست‌گذاری ورزشی در ایران کمک کرده و نقش مرجعیت علمی در این فرآیند را تقویت کند. همچنین، این تحقیقات می‌توانند به شناسایی چالش‌ها و موانع موجود در سیاست‌گذاری ورزشی در ایران و ارائه راهکارهای مناسب برای غلبه بر این موانع کمک کنند.

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد.

مشارکت نویسندگان

در نگارش این مقاله تمامی نویسندگان نقش یکسانی ایفا کردند.

موازین اخلاقی

در این پژوهش تمامی موازین اخلاقی رعایت گردیده است.

شفافیت داده‌ها

داده‌ها و مآخذ پژوهش حاضر در صورت درخواست از نویسنده مسئول و ضمن رعایت اصول کپی رایت ارسال خواهد شد.

حامی مالی

این پژوهش حامی مالی نداشته است.

References

- Agergaard, S. (2011). Development and Appropriation of an Integration Policy for Sport: How Danish Sports Clubs Have Become Arenas for Ethnic Integration. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 3(3), 341-353. <https://doi.org/10.1080/19406940.2011.596158>
- Aldosari, N. R. (2021). Sport and International Relations: Qatari Soft Power and Foreign Policy Making. *Tajseer Journal*, 3(2), 145-170. <https://doi.org/10.29117/tis.2021.0073>
- Andreff, W. (2021). Oldies but Goldies! Twenty Years After, the Journal of Sports Economics at a Crossroads? *Journal of Sports Economics*, 23(6), 659-727. <https://doi.org/10.1177/15270025211051061>
- Babaei, M., Fattahi Masrouf, F., & Shakeri, N. (2020). Qualitative Sports Development Model for All in Iran by Grounded Theory. *Strategic Studies on Youth and Sports*, 19(49), 95-112. https://faslname.msy.gov.ir/article_393.html
- Blaginin, V., Zyryanova, V. A., & Akulova, P. E. (2019). Scientometric Evaluation of Sports Journals in Russia. <https://doi.org/10.2991/aebmr.k.200114.168>
- Brunton, J., & Mackintosh, C. (2017). Interpreting University Sport Policy in England: Seeking a Purpose in Turbulent Times? *International Journal of Sport Policy and Politics*, 9(3), 377-395. <https://doi.org/10.1080/19406940.2017.1359201>
- Buzuvis, E. (2021). Law, Policy, and the Participation of Transgender Athletes in the United States. *Sport Management Review*, 24(3), 439-451. <https://doi.org/10.1080/14413523.2021.1880757>
- Dowling, M., & Washington, M. (2017). Epistemic Communities and Knowledge-Based Professional Networks in Sport Policy and Governance: A Case Study of the Canadian Sport for Life Leadership Team. *Journal of Sport Management*, 31(2), 133-147. <https://doi.org/10.1123/jsm.2016-0071>
- Giahshenasbonbazari, J., Saeed, A., Zibakalam, S., & Malekmohamedi, H. R. (2020). Sports Policy-Making in Iran emphasizing Multiple Decision making Referential. *Contemporary Studies On Sport Management*, 9(18), 65-76. <https://doi.org/10.22084/smms.2020.20892.2512>
- Hansford, H. J., Cashin, A. G., Wewege, M. A., Ferraro, M. C., McAuley, J. H., & Jones, M. D. (2021). Evaluation of Journal Policies to Increase Promotion of Transparency and Openness in Sport Science Research. *Arthroscopy the Journal of Arthroscopic and Related Surgery*, 37(11), 3223-3225. <https://doi.org/10.1016/j.arthro.2021.09.005>
- Hasani, R., Nemati, Nematullah, Bagherpour, Tahereh. (2023). Identifying and Validating Strategies Affecting the Development of E-sports Clubs in Iran. *Communication Management in Sport Media*, 10(4), 29-41. <https://doi.org/10.30473/jsm.2022.62905.1599>
- Hoekman, R., Elling, A., & Poel, H. J. J. v. d. (2019). Local Policymaking in Sport: Sport Managers' Perspectives on Work Processes and Impact. *Journal of Global Sport Management*, 7(1), 89-111. <https://doi.org/10.1080/24704067.2018.1537682>
- Jedlicka, S. R., Harris, S., & Houlihan, B. (2022). "Policy Analysis in Sport Management" Revisited: A Critique and Discussion. *Journal of Sport Management*, 36(6), 521-533. <https://doi.org/10.1123/jsm.2021-0193>
- Rahimizadeh, M., Sajadi, S. N., Goodarzi, M., & Jalali Farahani, M. (2018). A 3-Dimensional Model of E-Commerce Development Challenges in the Sport Industry in Iran [Research]. *New Trends in Sport Management*, 6(20), 9-20. <http://ntsmj.issma.ir/article-1-1065-en.html>
- Ramezanghorbani, N. (2023). Sports Medicine: Scientometric of 10 Years of Global Scientific Productions. *Iranian Journal of Public Health*. <https://doi.org/10.18502/ijph.v52i9.13580>
- Rezaie, S., & Salehipour, M. (2018). Analysis of Effective Factors in Development of Iran Sport Industry using Grounded Theory Approach. *Human Resource Management in Sports*, 6(1), 89-107. <https://doi.org/10.22044/shm.2019.7342.1790>
- Smith, J. W. (2015). An Examination of Sport Management Faculty Journal Publications and Conference Presentations in the United States and Canada. *Journal of Physical Education and Sports Management*, 2(2). <https://doi.org/10.15640/jpesm.v2n2a1>

- Tabuk, M. E. (2023). Analysis of Global Publications Related to Sport Management Education Between 1990-2020. *Avrasya Spor Bilimleri Ve Eğitim Dergisi*, 5(2), 77-94. <https://doi.org/10.47778/ejsse.1313794>
- Van Tuyckom, C. (2015). Analysis of sport for all in Iran, with Application of Structural Equation Modeling [Research]. *Research in Sport Management and Motor Behavior*, 5(9), 83-94. <http://jrsm.khu.ac.ir/article-1-2297-en.html>
- Zaheri, R., Moosavi, S. J., & Emami, F. (2022). Identify effective factors On Talent management in the Ministry of Sports and Youth of the Islamic Republic of Iran [Research]. *New Trends in Sport Management*, 10(36), 163-175. <http://ntsmj.issma.ir/article-1-1762-en.html>